בס"ד

יום **ד', ג' בחשון** תשס"א (**1** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ג' בחשון**, בשנת תש"ו(5706-1945)**, פרץ באישון לילה כוח של הפלמ"ח למחנה המעפילים בעתלית**, ושיחרר 208 מן המעפילים אשר הוחזקו שם ע"י הבריטים כעולים בלתי-חוקיים. ביניהם היתה קבוצה שנאסרה 3 ימים לפני-כן בעקבות התקפת-דמים בכפר גלעדי ע"י כח של חיל הספר העבר-ירדני.

רקע להתחדשות מאבק ההעפלה:

בקיץ 45', לאחר סיום מלה"ע ה-II, חודשה ההעפלה היהודית לארץ-ישראל בקנה-מידה גדול. עתה, טיפל בנושא רק גורם אחד – המוסד לעליה ב' – שהיווה זרוע של ה"הגנה". ראש מוסד זה היה שאול מאירוב (לימים, אביגור). חידוש ההעפלה נבע מהתגברות ההכרה בקרב ראשי היישוב כי הבריטים אינם מתכוונים לשנות את מדיניות הצמצום בעליה שלהם, כפי שנקבעה בספר הלבן של 1939. {בו הבהירה ממשלת בריטניה כי לדעתה היא קיימה את התחייבויותיה הכלולות בהצהרת בלפור, והגיעה העת "להקים מדינה פלשתינאית, שבה שני העמים, הערבי והיהודי, ישתתפו בשלטון, כך שיובטחו העניינים החיוניים של כל אחד מהם." משמעות הדבר היתה הקמת מדינה בעלת רוב ערבי ובשלטון ערבי. רוב זה יובטח גם ע"י הגבלת העליה היהודית ל-75,000 בחמש השנים הבאות, כשכל תוספת לאחר מכן תהיה כפופה להסכמת הערבים. למספר היהודים בארץ נקבע 'גג' – לא יותר משליש האוכלוסיה. כן הוגבלה באורח חמור מכירת קרקעות ליהודים.}

וזאת, למרות שמפלגת ה'לייבור', הפרו-ציונית עד אז, עלתה לשלטון ביולי 1945. "**טוב לחסות בה' מבטוח בנדיבים.**" [תהלים **קי"ח** 9] [ספר המאה]

***

כפי שהזכרנו בדף של אתמול, **חשון** נקרא גם **מר-חשון**. מבין הטעמים לכך - שבחודש זה אין שום חג ואין בו שמחה. אבל היו בו כמה צרות רעות ומרות לישראל.

ואף-על-פי שאין יום-טוב בחודש חשון, כבר היה ראוי שיהיה בו יום טוב בימי שלמה המלך. כשבנה שלמה את בית המקדש 7 שנים, הבית הושלם בחודש זה. וכן כתוב: "**ובשנה האחת עשרה בירח בול, הוא החודש השמיני, כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטיו ויבנהו שבע שנים.**" [מלכים_א **ו'** 38]. והיו כל ישראל מצפין לחנוכת הבית, ושלמה היה מצפה שה' יצווהו על חנוכתו - וה' לא ציוה. והיה בית המקדש נעול שנים-עשר חודש עד שבא תשרי, ונצטוה לחוג בו את חנוכת בית המקדש (אגב, החגיגות היו מיום **ח'** בחודש תשרי ועד יום **י"ד** בו - שבעה ימים, ומזה נכנסו ישר לעוד שבעה של שמחת חג הסוכות. נובע מכך שביום י' בחודש תשרי - שבת השבתון של העם היהודי: יום הכיפורים - אכלו ושתו באותה שנה, אבל זה נושא לשיחה אחרת...). אמור מעתה, הפסיד חשון יום טוב וזכה בו תשרי.

ואף-על-פי שחשון הפסיד יום-טוב שלו, הרי זכה בדבר אחר, בזכות בית המקדש שנשלם בו. שכל אותן השנים מן המבול ועד השנה שבה נשלם בית המקדש, היתה הארץ מרגשת ברישומו של המבול 40 יום בכל שנה – מ**י"ז** בחשון (יום תחילת מי המבול) ועד **כ"ז** בכסלו – אלה אותם הימים ש: "**ויהי המבול ארבעים יום על הארץ**..." [בראשית **ז'** 17]

והיה העולם שרוי בפחד מפני מוראם של 40 יום אלה שבכל שנה. כיוון שנשלם הבית גם בחודש חשון, פסקו אותם 40 יום מלעשות רושם בעולם וניטל מוראם. לפיכך נקרא חודש זה במקרא ירח "**בול**", כלומר: מ**בול** – חסר "מ" (=40).

ועתיד הקב"ה למלא לחודש חשון את חסרונו, שנחסר מיום טוב, כמו חודש כסלו ששילם לו בחנוכת החשמונאים. [ילקוט שמעוני-מלכים קפ"ד] [ספר התודעה]

יהי רצון שה' יברך אותנו עם שנה גשומה לטובה ולברכה!

יום נעים!